

γαλά και βραδέως, εισήλθον δὲ ὅλοι εἰς τὴν οἰκίαν. Διελθόντες διάφορα δωμάτια κενά, ἔφθασαν εἰς ἓν πρὸς τὸ ὀπισθεν μέρος τῆς οἰκίας, ὅπου, καθὼς εἰσήλθον, ἤκουσαν τὴν προσφώνησιν, «Εἰρήνη ὑμῖν!»

Αἱ γυναῖκες ἔκλιναν τὴν κεφαλὴν εἰς ἀντιχαιρετισμόν, ἀνὴρ δὲ τις, ὅστις εἰσήλθεν κατόπιν αὐτῶν, ἀπήντησε μὲ τὰς λέξεις· «Εἰρήνη πᾶσι τοῖς πιστοῖς!»

Τὸ δωμάτιον ἐφωτίζετο ἀμυδρῶς διὰ μιᾶς λυχνίας καὶ ἡ Μύρτις εἶδεν ὅτι περίπου δεκαπέντε ἄτομα ἐκάθηντο τριγύρω σιωπηλῶς, ὡς νὰ περιέμενον κάποιον ἄλλον νὰ ἔλθῃ. Ἐπὶ τέλους ἡ θύρα ἤνοιξε πάλιν, καὶ ἐφάνη ὁ σεβάσμιος γέρων τῆς ἀγορᾶς· ἐπὶ τοῦ κατωφλίου δὲ σταθεῖς, ὕψωσε τὰς χεῖρας καὶ εἶπεν· «Εἰρήνη τῇ ἐκκλησίᾳ τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ!» Ὅλοι ἀπήντησαν· «Ἀμήν!» ὁ δὲ γέρων ἐπροχώρησεν εἰς τὸ μέσον τοῦ δωματίου καὶ ἐξήγαγεν ἐκ τοῦ κόλπου του κύλινδρον ἐκ παπύρου.

— Ἴδου ἀντίγραφον μιᾶς ἐπιστολῆς τοῦ ἀδελφοῦ Παύλου πρὸς τὴν ἐκκλησίαν τῆς Ἐφέσου, εἶπεν, εἶπεν, ἐκτυλίσσων τὸν πάπυρον. «Εἶναι ἀκόμη δέσμιος ἐν Ῥώμῃ, ἀναμένων νὰ κριθῇ ἐνώπιον τοῦ Νέρωνος, ἀλλὰ τὸν ἐπιτρέπουν νὰ δέχεται ὅσους θέλει, καὶ νὰ κηρύττῃ τὸ Εὐαγγέλιον. Τὴν ἐπιστολὴν ταύτην ἐπιθυμῶ οἱ προϊστάμενοι τῶν ἐκκλησιῶν νὰ ἀναγώσουν εἰς τὰ ποιμνιά των καὶ νὰ στείλουν ἀκριβῆ ἀντίγραφα εἰς ὅλους τοὺς πλησίον ἀδελφούς. Οὕτω λοιπὸν ἔλαβον καὶ ἐγὼ τὸ ἀντίγραφον τοῦτο ἀπὸ τοὺς ἐν Ἐφέσῳ ἀδελφούς.»

(Ἀκολουθεῖ.)

Η ΣΥΝΕΙΔΗΣΙΣ.

Ὁ βασιλεὺς, κοδόμησε λαμπρότατα παλάτια,
 Ἀκόμη δ' ὠμορφότερα δὲν μούχουν δεῖ τὰ μάτια.
 Ἄλλ' ἐπειδὴ ἔχει ἐχθρὸν,
 Κρυφὸ πανοῦργο καὶ μικρὸν,
 Γὰρ τοῦτο καὶ τ' ἀρμάτωσε, σὰν κάστρ' ἀρματωμένα
 Κ' ἔβαλε μέσα τους φρουρὰ πιστὸν στὸ κάθε ἓνα.
 Κι' αὐτός, εἰς ὅλη τὴ ζωὴ,
 Ἀπὸ βραδὸς ὡς τὸ πρωῖ,
 Ἀκοιμητος, ἀκούραστος, μὲ ἥλιο, μὲ φεγγάρι,
 Μὰ ἢ ν' ἀστράφτ' ἢ νὰ βροντᾷ αὐτὸς μὲ τὸ φανάρι,
 Μὲ προσοχὴ, μὲ προθυμίᾳ,
 Νὰ μὴ γενῆ καμμιὰ ζημιὰ,
 Γυρίζει 'δῶ, γυρίζει 'κεῖ παντοῦ φεγγολογαίει,
 Καὶ τὰ παλάτια, σὰν Θεός, προσέχει καὶ φυλάει.
 Μὰ κι' ὁ ἐχθρὸς πολλὰς φορὰς
 Ὅρμαίει μέσα σταῖς φρουραῖς,
 Καὶ θέλει λάθρα μυστικῆ καὶ πυρκαϊὰ ν' ἀνάψῃ,
 Καὶ τὰ παλάτια σὰν σαθρὰ ἐξηδέυλα νὰ κάψῃ
 Μὰ κ' ἡ φρουρὰ, φρουρὰ καλὴ,
 Φωνάζει, καὶ πυροβολεῖ·

Καὶ τότε φεύγει ὁ ἐχθρὸς· σὲ λίγο νὰ 'τον πάλιν,
 Καὶ ἄλλη μάχη πιάνουνε ἀκόμη περὶ μεγάλη
 Που λές: νὰ τώρα θὰ χαθοῦν
 Καὶ, σὰν καπνός, θ' ἀφανισθοῦν.
 Κι' ὅσα παλάτια μένουνε γερὰ 'ψηλά, σὰν κάστρα,
 Ἄν βάλῃ γιὰ προσάναμμα τὸν ἥλιο κι' ὅλα τ' ἄστρα,
 Νὰ κατακάψῃ δὲν ἔμπορῃ,
 Καὶ λυσσασμένος ἀπορεῖ.
 Κι' ὅσα παλάτια γείνανε ἀδύνατα, σὰ νῆμα
 Ἀράχνης, τὰ καταπατεῖ μὲ μόνο ἓνα βῆμα·
 Κι' ἀμέσως μέσα τους πηδᾷ
 Καὶ σὰν θερμὸ χοροπηδᾷ.

Παλάτια εἶν' οἱ ἄνθρωποι λαμπρὰ καὶ ζηλεμένα,
 Κι' ὁ Πλάστης μὲ τὸ συνειδὸς τὰ ἔχει ὀπλισμένα.
 Καὶ ἡ συνειδήσις, φρουρὸς
 Ἀκούραστος καὶ ἰσχυρὸς
 Ἄν δῇ ὅτι ὁ ἄνθρωπος εἶν' ἔτοιμος νὰ γείνη
 Φωλῆα κακὴ τοῦ Σατανᾶ, φωνάζει μὲ ὀδύνη·
 Καὶ κλαίει μὲ πικρὴ φωνή,
 Γιατὶ λυπεῖται καὶ πονεῖ,
 Καὶ θέλει γληγορώτερα τὸν ἄνθρωπον νὰ σώσῃ,
 Κι' ἀπὸ τὰ δόχτια τοῦ ἐχθροῦ ζητεῖ ἀνὰ τὸν γλιτώσῃ.
 Καὶ τὸν ἐχθρὸ τῆς πολεμεῖ
 Μὲ τόλμη, πίστη καὶ τιμῇ.
 Λοιπὸν, παιδιὰ μου, τῆς φωνῆς αὐτῆς, ἐν ὅσῳ ζῆτε,
 Τὸ λόγο τῆς τὸν ἅγιο ποτὲ μὴν ἀθετήτε
 Γιατ' εἶνε λόγος τοῦ Θεοῦ
 Καὶ πνεῦμα ἅγιον αὐτοῦ.

Ἐν Βόλῳ,

ΜΑΡΙΑ ΚΕΝΤΟΥΡΗ.

ΟΙ ΙΟΥΔΑΙΟΙ.

Οἱ Ἰουδαῖοι θὰ καταντήσουν μετ' οὐ πολὺ ἡ χρηματικὴ δύναμις τοῦ κόσμου. Ἄν καὶ δὲν δύνανται νὰ ἦναι κύριοι τῆς Παλαιστίνης, κατέχουσιν ὅμως τὰς πλουσιωτάτας καὶ λαμπροτάτας ἐπαρχίας τοῦ κόσμου.

Ἐντὸς τῆς τελευταίας δεκαετηρίδος ὁ οἶκος τῶν Ροσχίλδ ἐδάνεισε τὴν μὲν Κυβέρνησιν τῆς Ἀγγλίας 1,025,000,000 φρ.; τὴν τῆς Αὐστρίας 250,000,000 φρ.; τὴν τῆς Πρωσσίας 200,000,000 φρ., τὴν τῆς Γαλλίας 650,000,000 φρ., τὴν τῆς Ρωσσίας 200,000,000 φρ., τὴν τῆς Βραζιλίας 60,000,000 φρ. Ἐκτὸς τούτων ἔχει δανείσει πολλὰ ἑκατομμύρια, εἰς ἄλλα μικρότερα ἔθνη.

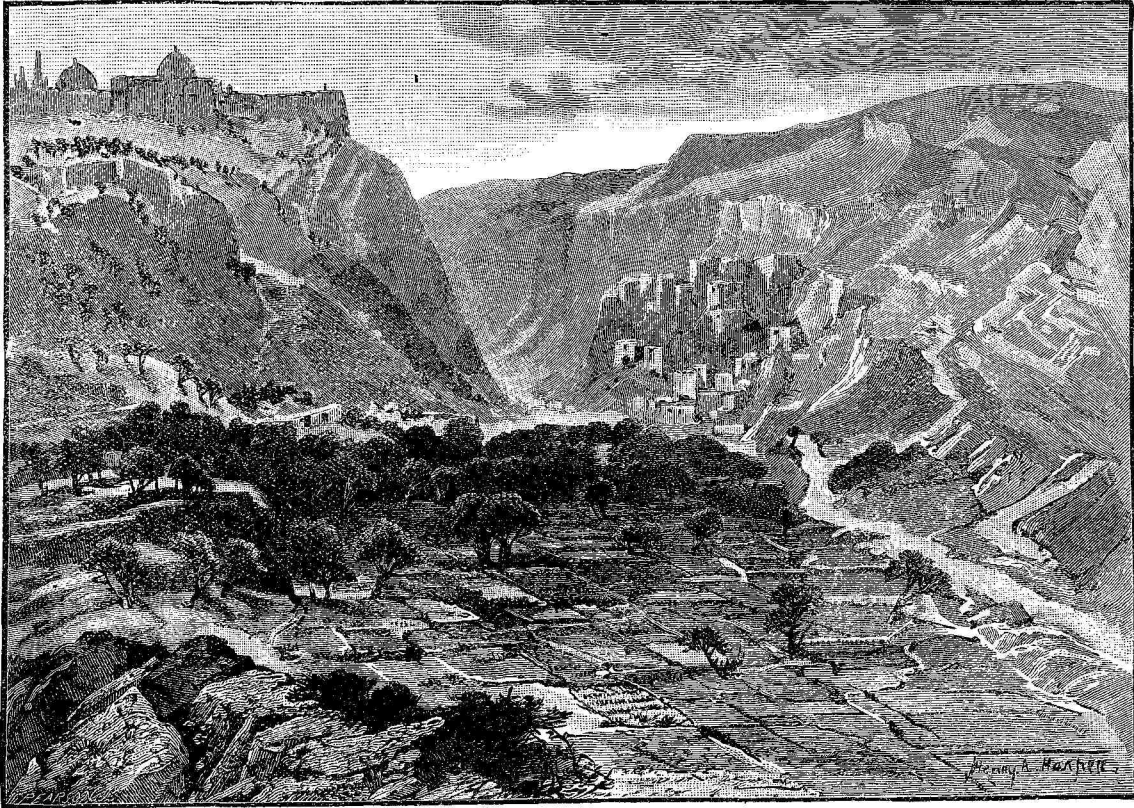
Ἐπάρχει Ἰουδαῖος, ὅστις καλεῖται ὁ βασιλεὺς τῶν Ρωσικῶν σιδηροδρόμων, ὅστις εἶναι κύριος τοῦ ἐνὸς τετάρτου ὅλων τῶν ῥωσικῶν σιδηροδρόμων!

Κατὰ τὰς τελευταίας ἐπισήμους στατιστικὰς, εἰς τὰ Κράτη τῆς Μεσαιᾶς καὶ Ἀνατολικῆς Εὐρώπης μέγα μέρος τῶν γεῶν ἔχει περιέλθει εἰς τὴν κατοχὴν τῶν Ἰουδαίων.

Εἰς τὴν Ἀμερικὴν προσέτι οἱ Ἰουδαῖοι χρημα-

τισται αὐξάνουσι ταχέως εἰς ἀριθμὸν καὶ πλοῦτον. Ὡς φαίνεται δὲ οἱ Ἰουδαῖοι ἔχουν νὰ διαδραματίσουν σπουδαῖον μέρος εἰς τὰς τύχας τοῦ κόσμου. Ἡ αὐτοκρατορία τῆς Μεγάλης Βρετανίας εἶναι ἡ μεγάλη ἐν τῷ κόσμῳ ἐξουσιάζουσα τοῦ ἐνὸς ἑκτοῦ τῆς ὅλης ξηρᾶς τῆς γῆς! Κατοικεῖται δὲ ὑπὸ μικτοῦ πληθυσμοῦ, ὅλων σχεδὸν τῶν γνωστῶν φυλῶν καὶ θρησκευμάτων τοῦ κόσμου ἀναβαίνοντος εἰς 250 καὶ ἐπέκεινα ἑκατομμύρια ψυχῶν !!

εἰς τὴν ὁποίαν ῥέει, εἶναι καταπράσινοσέ νῶ αἱ ἄλλαι κοιλάδες περὶ τῆς πόλεως εἶναι ἔρημοι καὶ ξηραί. Ἐδῶ εὐρίσκει τις, ὡς φαίνεται καὶ εἰς τὴν προκειμένην εἰκότα, κήπους, δένδρα, ἄνθη, καρπούς, ἐν σχετικῇ ἀφθονίᾳ. Καθ' ὅλου τὸ μήκος τῆς μικρᾶς κοιλάδος, τὸ ἔδαφος εἶναι διηρημένον εἰς μικροὺς τετραγώνους κήπους, καλλιεργουμένους ἐπιμελῶς. Αὐτοὶ ἦσαν τὸ πάλαι οἱ «κήποι τοῦ Βασιλέως,» καὶ φέρουν καὶ μέχρι τῆς σήμερον ἀκόμη τὸ ὄνομα τοῦτο.

Οἱ κήποι τοῦ Βασιλέως.

Μετὰ τὴν Μεγάλην Βρετανίαν ἔρχεται ἡ Ῥωσία ὡς πρὸς τὴν ἑκτασιν τῆς χώρας, καὶ μετ' αὐτὴν αἱ Ἠνωμένα Πολιτεῖαι τῆς Ἀμερικῆς.

Ἐπερᾶνω τῆς κοιλάδος, εἰς τὴν πηγὴν, ἐξ ἧς ἐξέρχονται τὰ ὕδατα τοῦ ποταμίου, κεῖται ἡ διάσημος Κολυμβήθρα τοῦ Σιλωάμ.

Οἱ κήποι τοῦ βασιλέως.

Πρὸς δυσμὰς τῆς Ἱερουσαλήμ, εἰς τὸ βάθος κοιλάδος τρέχει μικρὸς χειμάρρος χειμῶνά τε καὶ θέρος. Εἶναι μάλιστα τὸ μόνον ποτάμιον ἢ ρυάκιον ἐκεῖ εἰς τὰ περὶχωρα τὸ μὴ ξηραίνεσθαι κατὰ τὸ θέρος. Ἐννοεῖται ὅτι ἡ κοιλὰς αὕτη,

ΓΑΛΛΟΙ ΜΑΘΗΤΑΙ.

Τὴν σήμερον, ὅπου τὰ σχολεῖα εἶναι ἄφθονα ὄχι μόνον εἰς τὴν πατρίδα μας, ἀλλὰ πολὺ περισσότερον εἰς ἄλλα μέρη τοῦ κόσμου, δὲν συλλογιζόμεθα βεβαίως ὅτι πρὸ ἑκατῶν ἐτῶν, ἐδυσκολεύοντο οἱ ἄνθρωποι νὰ διδασκῶν ἀνάγνωσιν καὶ γραφήν. Τοῦτο συνέβαινε καὶ εἰς τὴν